

DUCHOVNÉ OZVĚNÝ

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VI.

Január 2003

číslo 1

Pohl'ad spät'

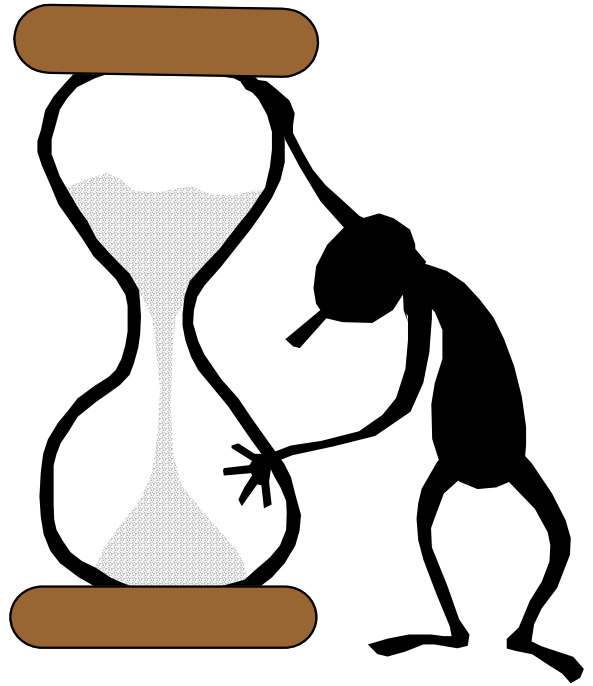
Staré latinské príslovie hovorí: „Časy sa menia a my sa meníme v nich.“ Nevieť, či by som dokázal vymenovať všetko, v čom ma čas uplynulého roka zmenil, ale cítim, že zmenil. O to menej by som si trúfol hovoriť, čo všetko sa zmenilo v najbližšom okolí, v ľuďoch, ktorí sú okolo mňa. A už vôbec si nedovolím povedať, čo všetko sa zmenilo vo svete. Trúfam si o to menej, že dnes je akoby okridleným heslom, že svet už nemôže byť nikdy taký ako pred rokom.

Svetskí rečníci zvyknú hovoriť vo svojich prejavoch, čo všetko dokázali za čas svojho účinkovania premeniť a vybudovať. Sú to cenné veci, keď niekto buduje (a neraz ani nie je docenený, musí si to pripomínať sám). Budovať v dnešných časoch znamená hmatateľnú nádej, ktorú veľmi potrebujeme. Zdá sa mi, že vo sfére duchovna sa takto hovoriť celkom nedá. Biblia hovorí, že všetko ukazuje až ovocie. Ale to dozrieva niekoľko mesiacov (v prírode) alebo niekoľko rokov (v človeku). A nakoniec ani nie je zrejmé, kto rozsieval, čo všetko sa podieľalo na dozretí plodov. Ale tak to musí byť. V každom prípade by som rád vyjadril za uplynulý rok svoju vďačnosť. Za to, že cez ľudí (cez Vás) môžem aj ja prijímať, nechať sa meniť a pretvárať. Keď píšem tieto riadky, je vo mne mnoho pocitov, ktoré ešte neviem dať na papier a potrvá to možno niekoľko mesiacov až rokov, kým budem vedieť povedať, čo všetko sa vo mne zmenilo. Ale už dnes viem, že by som rád poďakoval všetkým, ktorí boli nablízku, keď to bolo najviac treba. Chceme poďakovať tým, ktorí sa celý rok starajú o kostoly vo všetkých troch dedinách, ich upratovanie, údržbu a chod liturgie. Ich práca je takmer každodenná a teším sa, že sa nám darí spolupracovať v pokoji a dobrých vzťahoch.

V Suchej chceme zvlášť poďakovať tým, ktorí sa často vo veľkej tichosti a nenápadnosti zúčastňujú prác okolo kostola a fary. Boli to zväčša drobnosti, ktoré sme v tomto roku urobili a predpokladám, že - tak ako ja - aj brigádnici ich už odložili do dávnej minulosti. Ale napriek tomu, že to boli drobnosti, predsa pokojne a pravdivo môžeme povedať, že to boli stovky hodín Vášho času: od očistenia a natretia krovu na kostole, cez opravu kostolnej strechy, cez dokončenie a údržbu areálu okolo kostola, cez rozobratie schodov na vežu, po začiatok prípravy na výmenu kúrenia... K brigádám patrí aj spolupatričnosť tých, ktorí sa nemôžu zapojiť priamo do práce, ale svoj záujem ukazujú podporou prác rôznymi

Apoštolát modlitby na mesiac január:

- **Všeobecný:** Aby kresťanské spoločenstvá čoraz plnšie prijali Pánovo pozvanie stať sa soľou zeme a svetlom sveta.
- **Misijný:** Aby kresťanské spoločenstvá v Číne, poslušné voči Božiemu slovu, upevňovali svoje vzájomné vzťahy a účinnejšie spolupracovali na šírení evanjelia.
- **Úmysel KBS:** Za nezištné prijatie právd viery a mravného kódexu do života všetkých kresťanov i nekresťanov podľa Kristovho učenia v ekumenickom duchu.

spôsobmi. Okrem toho, že je to materiálna pomoc, je to aj podpora vedomia, že sme nestratili záujem – a to je pre mňa veľmi cenné. Chcel by som spomenúť aj práce mimo areálu fary a kostolov, predovšetkým kompletnú opravu kaplnky sv. Floriána. Pátri jezuiti sa pustili do rekonštrukcie kaplnky v Ružovej Doline. Hoci nepotrebujú brigádnikov, podporili ste ich finančnou zbierkou. Tiež je to prejav záujmu, ako budú vyzeráť naše sakrálna miesta a tým celá dedina. Na fare bol tento rok venovaný havarijným prácam. Tiež by to boli desiatky ak nie stovky hodín. A pretože išlo zväčša o akútne veci, o to väčšia je moja vďaka. Som veľmi rád, že v tomto roku začala fungovať ekonomická rada. Sú to ľudia, ktorých ste si zvolili, aby pomáhali i rozhodovali. Aj oni dávajú zo svojho času a svojich kontaktov. Okrem nich sa v rôznych veciach obraciam o radu na mnoho ďalších ľudí. Nie je možné ich ani všetkých vymenovať, ale som im tiež veľmi zaviazaný.

Počas tohto roku sme slávili aj sviatosť birmovania. Nevieť si ju ani predstaviť bez pomoci ochotných ľudí – tých, ktorí pripravovali kostol, ale predovšetkým bez pomoci animátorov. Odviedli neoceniteľný kus práce. Verím, že ich snaha zostane a bude prinášať ovocie. A tiež sa odvažujem dúfať, že sa budem môcť na nich obrátiť aj v iných veciach.

(dokončenie na 2. strane)

Pohl'ad späť (dokončenie z 1. strany)

S obavou i nádejou pozerám na prípravy stavby v Košolnej. V dnešných časoch, je ťažké rozhodnúť, čo je najlepšie riešenie. Práve preto chcem veľmi poďakovať všetkým Košolancom. V tomto roku ukázali príklad veľmi pokojnej a racionálnej diskusie. Bol som veľmi milo prekvapený priamosťou i múdrosťou Vašich odpovedí v ankete o stavbe. Potrebujeme sa veľmi poctivo rozhodnúť, pretože od tohto rozhodnutia bude závisieť dlhodobý výzor dediny, stav našich financií i síl. Chcem Vás aj ďalej povzbudiť, aby ste sa nebáli hovoriť, nebáli zvažovať všetky argumenty. Za seba chcem vyjadriť ochotu čo najčestnejšie hľadať najlepšie riešenie, ale aj ochotu dať čo budem vládať do toho, aby sme dielo dotiahli k radosti nás všetkých i sláve Božej. V tejto súvislosti chcem poďakovať všetkým, ktorí majú bremeno príprav na sebe, že nestrácajú silu a chuť ísť ďalej – aj napriek tomu, že to nie je vždy podľa našich predstáv. A tiež chcem poďakovať všetkým darcom, ktorí aj v dnešných ťažkých časoch dokážu ušetriť a obetovať niečo zo svojich financií pre budúce dielo.

Som vďačný, že vo Zvončine sa darí ísť pokojným tempom. Je to vďaka ľuďom, ktorí reálne a citlivo sledujú potreby a stav kostola i jeho okolia. Nevieam, či som im už dostatočne naznačil, ako si to vážim. Chcem to preto vyjadriť teraz.

S vďačnosťou sa chcem obrátiť na všetkých, ktorí sa mi stali posilou, ktorých slová, príklad či životný príbeh mi dávali silu. Drží ma každé stretnutie s ľuďmi, ktorí sú pravdiví, otvorení, ktorí sú ochotní otvoriť svoje vnútro,

ktorí sú rozhodnutí hľadať. Cenné sú pre mňa stretnutia tak s mladými ako aj staršími, ale hlavne s tými, ktorí vedia, že život nie sú len víťazstvá a vonkajšie zdanie, ale oveľa viac to, čo je práve v nás. Za takéto stretnutia, kde sa objavuje niečo pravdivo ľudské, som asi najvďačnejší. Nedá sa inak, môžem použiť len klasické slová, ale nie sú pre mňa fráza: všetkým vyprosujem, aby im to odmenil Boh.

Teraz trochu v číslach: v tomto roku sme krstom prijali do spoločenstva veriacich 26 detí. Dve z nich boli zo Zvončína, deväť z Košolnej a pätnásť zo Suhej. Nádej do budúcnosti predstavuje aj desať sobášov. Najvyšší je však počet ľudí, ktorých sme odprevadili. Mali sme 38 pohrebov: v Suhej osemnásť, vo Zvončine trinásť, v Košolnej sedem. Tieto čísla dokazujú celoslovenský trend úbytku obyvateľstva. Priemerný vek zomierajúcich je 70,7 roka. Zomrelo 23 mužov a 15 žien.

Novonarodeným prajem šťastnú a pokojnú cestu životom, mladomanželom lásku, ktorá vydrží všetko a večný pokoj tým, ktorí nás opustili.

Štatistické zúčtovanie s peniazmi za uplynulý rok uverejním v novom čísle Duchovných ozvien.

Prajem Vám dobré vykročenie do nového roka, ku všetkému dosť sily, pre každého dosť pokoja, dobra a láskyplné spravidzanie Boha.

Peter Cibira

Dňa 22.12.2002 odišiel vzácný človek

náš rodák, priateľ, vzácný a múdry človek, ktorý svoju rodnú Suchú preslávil svojim menom vo svete a ktorého si hlboko vážime. Je ním človek hlboko milujúci svoju rodnú Suchú: PhDr. Blahoslav Hečko. V knihe o Suhej sa vyznal o láske k nej. Teraz, keď sa s ním lúčime, vyznieva oslava jeho 85. narodenín slávených v rodnej obci, ako rozlúčka s nami, spomienkami na mamenu, bratov, sestry, priateľov, Vlčiu dolinu... hrdý na svoju drahú ženu Marínu a svoje deti... Spomeňme si naňho básňou, ktorú dostal pri príležitosti tejto svojej oslavy - rozlúčky so Suchou.

Blahoslavovi Hečkovi k narodeninám

Koľko ich ešte Suchá zrodí...
Studienok plných čistej vody?
Veď tu hľa v rodnom kraji slávil
Blahoslav Hečko svoje slávy...

Slávy sťa vrecia plné slova
v oktáve liet on plnil znova.
A skladal zo slov symfónie
nech v nás tá krásna hudba zneje...

Slovensku staval slávy mosty...
veď nie sme národ hlúpy, sprostý,
lež Duch i tu sial hojnosť révy
a tvrdá práca plela plevy...
...a zrodili sa chvály spevy...

*Ako spomienku na jeho
vzťah k rodnej domovine prinášame
jeho príbeh prevzatý z knihy*

KRÁTKY SLOVNÍK NÁREČIA SLOVENSKEHO SUCHÁ NAD PARNOU

Dectvo moje

Pamatám sa, jak som išol pázd húsatá. Mojá babka, aš priverlice dobrá na mna, povedala, aby som išol odehnat tí malé žiburky do Mladého potoka. Bolo to dvaccaddva húsaték a dve staré gagotačky.

Dolu dzedzinu ženem tí malé stvori oblečení f červenéj sukénke, celí červení zavracaľ som ich s cesti nabok, abi ich volačí vóz neprešól.

F tem časi, bolo to najar, bolo velice močno a do potokóľ pribudlo vodi, kerá sa valila plním potočním koritom. Mál som 4 roki, písál sa rok 1886.

Pri Malém moste ve Zvončine staré vešli do potoka a mladé za nima, ale húsatká najednúć strhla voda a staré plavali za nima. Já som sa nalakál, že o né prindem. Jak verní pastír skočil som za nima, no voda mi podrazila kolená, preškobrtól som sa a uš som lítál ve vlnách. Voda se mnu robila

šelilenjaké škobrtance... Já som šag nevedzél, jaké kúski se mnu vistrájala...

Asi štiriccat krokóľ od mosta staršá žena Margeta Dvoráková na vlastném dvore nat potokom prala šati s pístom v ruke. Zbadala técit na vode červenú sukénku, pod nú šag zbadala pekné téľko. Húsatká pred ním plavali a staré husi jachkali, lebo sa mojéj červenéj sukénki báli.

Dvoráčka bola sílná roba, skočila do potoka, potáhla za sukénku a ze sukénku vitáhla aj mna, chicila ma za nohi, hlavu mi vivrácila na zem a praj ze mna vistrásla šeckú vodu, keréj som sa naglgál. Potom ma postavila na nohi, mne šag začalo biť velice zima, trásól som sa na celém tele jag huspenina. Potom ma zala do izbi, oblékla mi druhú sukénku, dala koláč a vížmíchanú červenú sukénku. Húsatká ma uš čakali na dvore.

Milá a vzácna priateľka Gauika Spustová,

Čím viac čítame Vašu básň, tým viac si nás poďmaňuje. Tam na recepcii som si obsah ani veľmi neuvedomoval. Bol som ešte v zajatí všetkého, čo krásne sa o mne povedalo... A cítil som sa ako v oujatí krásnej a vernej ženy, akú som pred vyše 52 rokmi našiel v mojej Maríne po príchode zo štúdií v Ríme a v Neapole, kde som bol dokonca/možno omylom/väznený /1942/, keď som sa stretával s filozofom Benedettom Crocem na jeho neapolskom byte a nevedel som, že je vo vlastnom dome konfinovaný, t.j. väznený /ak z neho vyšiel do druhej ulice, musel to vopred hlásiť polícii/.

Virtuozita Vašej básne je v jednoduchosti, krásne a pravde, v krásne a v práci... Tekí sme aj my Slováci, iba by sme mali byť na seba viacej hrdí, čo neznamená pyšní, namyslení... Vidím aj to, že niekedy porušíte trochu rým, pretože nechcete vytvárať stereotyp /symfónie - zneje/ Cítim, že formalizmus je Vaším nepriateľom, nepriateľom slovesného, ale aj každého umenia...

Ak Vám vyjde knižka, rád by som si ju prečítal, lebo viem, že bude stáť za to/teraz neviem, či som nemal napísať zato?/

Som so srdečným pozdravom celej rodine. A manželka pozdravujem po chlapsky!

Srdečne sa k pozdravu pripája aj moja Marína.

Dr. Blahoslav Hečko
Sokolská 12/II
811 04 Breťislava
tel. 52491026

31.1.2000

Slávy sťa vrecia plné slova
v oktáve liet on plní znova...

/Prekrásne ste to povedali, metaforicky a básnicky... Vďaka!.../

*Blahoslav
Marína Hečková*

Dostál som do ruki prúćik, do druhej koláč, a tag ma viprevadzila ze dvora na ulic aj s húsatkama, gevíliva kerím som máľ biť utopení.

Jakobi sa nižd nebolo stalo, hnál som zas tí malé a nižd netušáć žiburky, ge kerím som cíćil takú lásku, že modz nechíbalo a bol bih za ne zaplacil životom.

Mojá dobrá babička mi už višli naprociva, lebo počuli, že som bezmála dostál prvú cenu s plavaná...

„Ach, chlapče, kebi si sa ból utopí, bola bi som utékla do sveta...! Lebo tvój otédz bi ma ból na míste zachlošćil...“

Tak si babki okolo nás ešće dlho trkotali: „To máš tak s takíma klúdama. Idú pázd husi, a modz nechíba, abi sa utopili!“

Nebid Dvoráčki, ani bi som neból vedzél, že som ból na svete!...

Vesmír začína v Suchej

Mesiac október je vyhlásený za mesiac úcty k starším. V našej obci sa stalo už tradíciou, že popoludnie poslednej októbrovej nedele patrí našim seniorom. Okrem kultúrneho programu, v ktorom vystúpili deti zo speváckeho súboru Laudáte, sme v kultúrnom dome privítali významného hosťa, prvého

slovenského kozmonauta, plukovníka Ivana Bellu. Bolo zážitkom počuť rozprávanie o jeho ceste do vesmíru. Podrobne opísal náročnú prípravu, ale aj celý pobyt v beztlakovom stave mimo Zeme. Zvedavé otázky mu kladli nielen dospelí, ale aj deti zo speváckeho zboru. Zaujímalo ich najmä ako sa v takej vesmírnej lodi je, spí, chodí...

Stretnutie sa nieslo v priateľskom duchu, dokonca ho deti pozvali aj do tanca.

Tohtoročný deň starších sme opäť dôstojne oslávili a zároveň sme prežili pozoruhodné stretnutie.

Putovanie za hviezdou

Nezdá sa vám to všetko zvláštne? Návrat slnka v našich srdciach, znovuzrodenie, nový letokruh v našom živote. Lúče slnka vlievajú do nás život. To sú Vianoce. V tichu, nebadane nás Boh znovu pozýva k zrozeniu.

A hneď potom si Boh robí reklamu prostredníctvom pohanov. Nezdá sa vám to? Mágovia, starovekí učenci spoznali Božie znamenia zo stvorených vecí a neváhajú vydať sa na cestu a hľadať. Skloniť sa pred nevýslovnými tajomstvami. Dokonca dokážu pozorne načúvať a spoznať v Herodesovi po moci prahnúceho lumpa, neuveria sladkým rečičkám a vyhnú sa mu.

Nezjavil sa najskôr učeným a pravoverným, všetky zvyky a zákony poctivo zachovávajúcim, ale nevýslovne pyšným farizejom a zákonníkom, ktorí všetko vedia a všetko poznajú „lepšie než Boh“. Zjavuje sa ľuďom načúvajúcim prírode, ľuďom...Bohu. Zjavuje sa tým, ktorí sú ochotní vydať sa na cestu možno i s rizikom, že objavia čosi veľmi zvláštne, nezvyklé, možno až rozum zastavujúce. Čosi, čo sa možno vymyká verejnej mienke, hlasu ľudu, zvykom a predsudkom. Veď kto to kedy videl, aby sa králi a vladári rodili v chlieve, prenasledovaní mocnými, nepochopení „svojimi“.

Kto chce nájsť hviezdou, asi musí prekonať strach vyčleniť sa z davu a vydať sa na cestu, zatiaľ čo ostatní si pohodlne lebečia v teplúčku domova, skrytí v dave spoločnosti. Naša doba sa príliš nelíši od tej ich doby. Sme možno ešte viac pohanskí ako oni, skrytí za maskou „dobrých kresťanov“. Sme ochotní uveriť hocičomu a hocičomu, kto je dosť odvážny, sebavedomý a pekne oblečený, keď nám dokáže povedať rozumný dôvod pre svoj „projekt“ aj keď je to riadna blbosť.

Ako však rozumne zdôvodniť božie zámery? Zvláštne cesty a nepochopiteľné udalosti, ktoré sa odohrávajú v našich životoch? Keby sme niekomu rozprávali o zázrakoch v našich životoch, vyhlásili by nás za bláznov. Lenže spoznávame, že tajomstvá naozaj sú. Že sú všade okolo nás. Napriek technike a vede často nechápeme. Sme stále iba na začiatku. Každý, kto poctivo hľadá, nakoniec sa musí zastaviť a skloniť pred všetkou tou Božou múdrosťou a velebou, jednoduchosťou a dokonalosťou, pred ktorou je i tá najväčšia veleba príliš malá a biedna...

...a iba potom pocíti skutočné oslobodenie...

G.S.

Vážení spoluobčania:

Touto cestou Vám chcem poďakovať za Vašu účasť na komunálnych voľbách v dňoch 6. a 7. decembra 2002. V týchto voľbách ste mi dali opäť dôveru do ďalšieho 4 ročného volebného obdobia vo funkcii starostu obce Suchá nad/Parnou.

Toto volebné víťazstvo je pre mňa o to vzácnejšie, že oproti roku 1998 som dostal vašu dôveru v počte hlasov o viac ako 50%.

Volebné víťazstvo hlavne zaväzuje. Zaväzuje ako do rozsahu, tak do kvality práce ktorá nás v najbližších

4 rokoch čaká, tak ako som ju prezentoval v predvolebnom programe. Bude to práca ťažká, ktorá bude vyžadovať hlavne porozumenie, pochopenie od vás občanov napríklad vtedy, keď budú rozkopané ulice pri realizácii budovania inžinierskych sietí.

Teraz v tomto sviatočnom období Vám prajem krásne a pokojné prežívanie sviatkov v kruhu vašich rodín, do nového roka všetkým želim vzájomné chápanie sa a toleranciu, trpezlivosť pri prekonávaní problémov, šťastie a pevné zdravie nám všetkým.

Ludovít Štefánek, starosta obce

PRIŠIEL JEŽIŠKO

Pred niekoľkými dňami prišiel k nám Ježiško. Čakal ho celý kraj, veď na jeho počesť sa obliekol do krásneho bieleho rúcha... Čakal ho človek, ten unavený, ustarostený, túžiaci po pokoji a teplote, ktoré prináša maličké Jezuliatko rok čo rok. No najtúžobnejšie ho čakalo – dieťa. To malé čisté stvorenie s nevinným srdiečkom. Ono najviac čakalo a preto tak krásne Ježiška prijalo. So žiariacimi očkami, horúcim srdiečkom, preplneným láskou a vierou, ale tou pravou a hlbokou. Hľadala som na dieťa pri ligotavom stromčeku, na dieťa stojace pri jasličkách, na dieťa kľáčiace pred vianočným oltárom a vždy ma zachváti obdiv a túžba.

Obdiv preto, že to malé, nevedomé dieťa tak jasne chápe, kto je malý Ježiško.

V týchto okamihoch túžim veriť a milovať tak veľmi, ako vie veriť a milovať len dieťa, do ktorého srdiečka sám Stvoriteľ vložil túžbu o poznanie – Boha.

Bolo to medzi Vianocami a Novým rokom. Kostoly mesta boli vyzdobené krásnymi stromčekmi, ozdobené elektrickými žiarovkami, pod ktorými ležalo Jezuliatko v jasličkách. Popri jednom z týchto kostolov išla jedna pani, ktorej muž sa chválil svojou neverou a viedla za ruku 5-ročného syna. V tú dobu prechádzala okolo i priateľka chlapcovej mamy. Chlapec sa rozbehol k nej a vystrel ruku. „Teta ja tam tiež idem, tam krásne hrajú!“ Mama ho zastavila. „Nie, Janičko, tam nejdeme, otecko by sa hneval, keby sme tam šli.“ Dieťa sa však rozbehlo do kostola. Pri dverách zastalo ako omráčené. Jeho zrak padol na oltár, ktorý bol premenený na Betlehem. Dieťa pred oltárom zastalo. Zrazu si kľaklo a vystrelilo rúčky. Mama pokľakla k nemu a videla ako mu žiaria oči a ticho šepkalo: „Ja ťa mám rád, príď i k nám. Otcovi sa skotúlali po líci slzy pri pohľade na svojho syna, pretože mu ukázal, čo sú pravé Vianoce.“

Pozrite akú dušu majú deti. Staňme sa nimi aj my, dospelí – Ježiško k nám vďačne príde a ostane s nami.

A. Marhavá

Ahoj deti !!!

Niekde som čítala zaujímavý príbeh o štyroch kamarátoch, ktorí boli zároveň aj kolegami. Príbeh sa mi natoľko zapáčil, že som si ho napísala. Veľmi mi pripomínal to, s čím sa stretávame v bežnom živote. Často sa spoliehame na druhých, že našu prácu niekto urobí za nás a my máme aj tak čisté svedomie. Tu je článok toho príbehu:

KTO TO UROBÍ ?

TOTO JE PRÍBEH O ŠTYROCH KOLEGOCH, KTORÍ SA VOLALI PÁN KAŽDÝ, NIEKTO, KTOKOLVEK A NIKTO.

BOLO TREBA VYBAVIŤ ISTÚ DÔLEŽITÚ PRÁCU A KAŽDÝ BOL PRESVEDČENÝ, ŽE SA O TO NIEKTO POSTARÁ. KTOKOLVEK BY TO BOL MOHOL UROBIŤ, ALE ANI NIKTO TO NESPRAVIL. NIEKTO SA NAŠŤVAL, LEBO TO BOLA PRÁCA PRE KAŽDÉHO.

KAŽDÝ SI VŠAK MYSLEL, ŽE TO MOHOL SPRAVIŤ KTOKOLVEK. ALE NIKTO NEVEDEL, ŽE BY TO UROBIL KAŽDÝ. NAPOKON OBVIŇOVAL KAŽDÝ NIEKOHO, LEBO NIKTO NEUROBIL TO, ČO MOHOL SPRAVIŤ KTOKOLVEK !!!

Čo poviete deti, stáva sa nám to ? Všetkým áno ? Skúste si spomenúť na tento príbeh, keď vás mamička poprosí o nejakú prácu a vám sa ani trošku nebude chcieť a budete sa vyhovárať na svojho súrodencu či niekoho iného. Kto to urobí ? Pán Nikto ? Prosím nie, mamička to chce od vás a ona si to zaslúži!!!

M.K.

Benefičné predstavenie detí

Veľké chystanie...kopec nervov, učenia, nácvikov...a Vianočné benefičné predstavenie detí je na svete. Ako lepšie osláviť Božie narodenie, než napodobovaním Jeho samého. Boh prichádza, aby nás obdaroval. Prichádza do konkrétneho času, ku konkrétnym ľuďom, aby sa ich dotkol a pomohol... Rovnako i naše deti, zatiaľ čo sa iní sánkovali, hrali, sa ochotne podriadili výmyslom dospelých a nacvičili program pre potešenie i zamyslenie. Výťažok z tejto akcie venovali postihnutým

deťom. No nie sú úžasné! Vždy, keď vidím tieto deti a ľudí zapálených láskou k iným, zažina sa v mojom srdci nádej, že náš svet má ešte šancu, že sa tieto iskierky jedného dňa rozžiaria a budú svetlom. Takým svetlom, aké tu túžil zapáliť v našich srdciach Ježiš.

G.S.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na január

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;
Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

- 1. januára** – *Slávnosť Panny Márie Bohorodičky*
Nový rok, začiatok občianskeho roku
Zvončín 7.30 Košolná 9.00 Suchá 10.30
- 4. januára** – *1. sobota v mesiaci,*
Suchá 7.30
- 5. januára** – *2. nedeľa po narodení Pána*
Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00
- 6. januára** – *Zjavenie Pána - Traja Králi (G+M+B)*
Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30
- 12. januára** – *Krst Krista Pána, 1. Cezročná nedeľa*
Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00
- 19. januára** – *2. nedeľa v Cezročnom období*
Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00
- 26. januára** – *3. nedeľa v Cezročnom období*
Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

december v našej farnosti

Zosnulí:

- + 30.11., Ivan Izakovič, Suchá, 49.r.
- + 16.12., Ján Vágner, Suchá, 43.r.
- + 16.12., Ján Heriban, Zvončín, 80.r.
- + 23.12., Jozef Géc, Zvončín, 65.r.

Pokrstení:

- *19.10.2002, Mathias Fandl, Košolná
- *23.11.2002, Laura Butašová, Košolná

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

JANUÁR 2003

Vianočné a Cezročné obdobie

St 1	Nový rok - Panny Márie Bohorodičky
Št 2	Bazil Veľký
Pi 3	Najsvätejšie meno Ježiš
So 4	Angela z Foligna
Ne 5	2. nedeľa po narodení Pána
Po 6	Zjavenie Pána – Traja králi
Ut 7	Rajmund z Peňafortu, kňaz
Št 8	Severín, rehoľník
Št 9	Marcelín a Julián, mučeníci
Pi 10	Agatón, pápež
So 11	Hygin, pápež
Ne 12	Krst Pána, 1. nedeľa v Cezr. období
Po 13	Hilár, biskup, učiteľ Cirkvi
Ut 14	Félix, kňaz, mučeník
Št 15	Pavol, pustovník
Št 16	Marcel I., pápež
Pi 17	Anton, opát
So 18	Priska, panna
Ne 19	2. nedeľa v Cezročnom období
Po 20	Fabián, pápež, mučeník
Ut 21	Agnesa Rímska, panna, mučeníčka
Št 22	Vincent, diakon, mučeník
Št 23	Ján Almužník, biskup
Pi 24	František Saleský, biskup, učiteľ Cirkvi
So 25	Obrátenie sv. Pavla, apoštola
Ne 26	3. nedeľa v Cezročnom období
Po 27	Angela Marici, panna
Ut 28	Tomáš Akvinský, kňaz, učiteľ Cirkvi
Št 29	Valér, biskup
Št 30	Martina, panna
Pi 31	Ján Bosco, kňaz

Výročia, významné cirkevné akcie

2.1.

biskupská vysviacka Mons. Pavol Hnilica, SJ,
(1951), Rím

6.1.

biskupská vysviacka Mons. Dominik
Hrušovský, arcibiskup, bývalý apoštolský
nuncius v Minsku (Bielorusko), (1983)

18-25.1

týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

30.1.

biskupská vysviacka Mons. Bernard Bober,
pomocný biskup (1993), Košice